

[Poulsgaard]

bekendt at sige nej, når de får en gratis indbydelse, men er nødt til at vise sig ved premieren. Men det er altså ikke film, som befolkningen vil have. Jeg kan ikke forstå, hvorfor man ikke tør lade filmen trives i frihed. Lad da dem investere i film; der har lyst til at lave film, og lad staten blande sig udenom. Der var engang, da det var De Konservatives politik, men det er jo mange år siden.

Vi kan selvfølgelig ikke støtte det lovforslag. Det vil medføre øgede udgifter for staten, og jeg vil foruddiskontere heroppefra, at de ikke får én ordentlig film ud af det. Disse her konsulenter og møg og skidt, man har, er simpelt hen så fjernt fra det, der er folkeligt, festligt og fornøjeligt, at det ikke er mærkeligt, at det bliver sådan noget højkulturelt fis, der kommer ud af det.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg skal bede medlemmerne om at overholde forretningsordenen.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Som vi tidligere har hørt, er det en genfremsettelse, og Kristeligt Folkeparti var positivt, da vi sidst havde lovforslaget til behandling.

Man kan have forskelligt syn på kultur; nogle kan synes om det ene, og nogle kan synes om det andet, men det, der er væsentligt, er at sørge for, at vi får en dansk produktion. Som jeg sagde, sidst vi havde det til behandling, er det danske sprogområde et lille område, hvor det kan være meget svært at lave film, som kan tjene de penge ind, de skulle. Derfor mener jeg, det er et af de områder, vi må støtte – ikke støtte vildt, som man efter hr. Poulsgaards udtalelse skulle tro vi gør, men give nogle muligheder, nogle garantier. Jeg tror da også, at der indimellem kan laves en film, som flere kan lide. Personlig er jeg ikke særlig interesseret i mange af de film, der kommer frem, men det er der måske andre mennesker der er, og det er jo netop den mangfoldighed, vi har i vort samfund, at der skal være noget, som kan tilfredsstille os alle sammen, og ikke bare det, som nogle få synes om. Jeg synes også, det ville være rart at få nogle folkelige og festlige film frem.

Kristeligt Folkeparti tilsiger et positivt udvalgsarbejde, og derunder kan vi få stillet mange af de spørgsmål, vi har.

Jørgen Tved (FK):

Det bedste, man kan sige om det forslag til filmlov, som nu er til behandling, er det, der er formuleret i det første kapitel, hvor der i § 1 står: »Lovens formål er at fremme filmkunst og filmkultur i Danmark.«

Jeg tror, at de fleste i Danmark glæder sig over, at det i det hele taget er muligt at fremstille danske film, og jeg har da også i det materiale, som er forelagt, med glæde konstateret, at interessen for danske spillefilm er inde i en positiv udvikling.

Som forberedelse til lovforslaget har man i den hellige privatiserings navn haft et konsulentfirma til at undersøge guderne må vide hvad. Der er naturligvis kommet en rapport på bordet, man har lavet interview med en række personer, undersøgt en masse ting, og det skulle ikke undre mig, om alt det har kostet lige så meget, som det koster at fremstille en film.

I de samtaler, jeg har haft med f.eks. filminstruktører, har jeg fået oplyst, at ingen af dem har været inddraget i dette lovforslags fremkomst. Nu ved jeg af erfaring bl.a. fra taler, jeg har hørt i dette høje Ting, at ukendskab til et emne absolut ikke afholder nogen fra at udtale sig, men det kan da undre, at man ved udarbejdelsen af en filmlov ikke har henvendt sig til de mennesker, som gennem deres arbejde har bevist, at de har forstand på film. Man må vel have lov at sige, at en ny lov er undervejs på baggrund af et privat analysefirmas udsagn, og at den har den distance til problemerne, som man kan vente, når nogen skal ordne noget på andres vegne.

Det nye forslag glider elegant uden om det virkelige problem og antyder i stedet, at man kan administrere sig ud af vanskelighederne, samtidig med at forslaget introducerer et helt nyt problem, nemlig at lade de filmfaglige repræsentanter glide ud af Filminstitutets bestyrelse, der fremover så skal bestå af såkaldte kulturpersonligheder, der er helt ukendte med en stor del af den kunstneriske og tekniske side af filmapparatet, og som derfor vil være helt afhængige af administrationen i væsentlige spørgsmål – en administration, der i forvejen har for megen indflydelse i forhold til indsatsen.